

## DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.611/2013/3.sz.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2013. szeptember 18. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

### Í t é l e t e t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt vádlott neve ellen indított büntetőügyben a Nyíregyházi Törvényszék, mint elsőfokú bíróság 2013. június 24. napján kihirdetett 1.B.896/2012/13. számú ítéletét megváltoztatja annyiban, hogy a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata fogház.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 5160 (ötezer-egyszázhatvan) forint bűnügyi költség merült fel, amelyet az állam visel.

### I n d o k o l á s :

A törvényszék a rendelkező részben írt ítéletével vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 170. § (1) bekezdésében meghatározott és a (6) bekezdés I. fordulata szerint minősülő életveszélyt okozó testi sértés büntetében. Ezért őt 3 év börtönre és mellékbüntetésül 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Az ellene a Btk. 198.§ (1) bekezdésében meghatározott szemérem elleni erőszak büntette miatt emelt vád alól felmentette. Rendelkezett a terhelt által előzetes fogvatartásban töltött időnek a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe való beszámításáról, a lefoglalt bűnjelekről és az eljárás során felmerült bűnügyi költségről.

Az ítélet ellen a vádlott és védője jelentett be fellebbezést a büntetés enyhítése érdekében. Az ügyész az ítéletet tudomásul vette.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség 34/2013/3-I. számú átiratában a törvényszék határozatának helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú bíróság a fellebbezéseket a Be. 361. § (1) bekezdése alapján, nyilvános ülésen bírálta el, melyen az ügyész nem vett részt.

A nyilvános ülésen a vádlott védője kifejtette, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem derítette fel kellően a tényállást. A szakértői véleményből ugyanis egyértelműen kitűnik, hogy nem csak a fali csempének történt, hanem elesés következtében, az aszfalthoz ütdéstől is keletkezhett a sértett életveszélyes sérülése. Ezt nem vizsgálta kellőképpen az elsőfokú bíróság, és ezért indítványt tett a szakértő másodfokú eljárásban

való meghallgatására. Álláspontja szerint ennek alapján a vádlott bűnössége csak a Btk. 170. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés szerint minősülő súlyos testi sértés büntettének kísérletében állapítható meg.

Másodsorban az enyhítő körülmények nyomatékossabb figyelembevételével a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

A bejelentett perorvoslatok folytán az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján a testi sértés vonatkozásában, teljes terjedelemben felülbírálta. A szemérem elleni erőszak büntette miatt emelt vád alóli felmentő rendelkezés ellen fellebbezést nem jelentettek be, ezért a Be. 348. § (2) bekezdésének megfelelően, az nem képezte a felülbírálat tárgyát. Az ítélet tényállásának megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseket arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki, milyen okból fellebbezett. A revízió elvének szem előtt tartásával ellenőrizte, hogy az elsőfokú bíróság megtartotta-e az eljárási szabályokat, és vizsgálta az ítélet megalapozottságát is. A felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárást igen nagy alaposággal, részletesen, a testi sértés vonatkozásában a perrendi szabályok maradéktalan megtartásával folytatta le. Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, és megalapozott tényállást állapított meg, mely a Be. 351. § (1) bekezdése alapján a másodfokú ítélezés alapját is képezi.

Az elsőfokú bíróság az ügy helyes eldöntése kapcsán lényeges bizonyítékokat számba vette, és azokat okszerűen, a logika szabályai szerint értékelte. A bizonyítékokat egyenként és kölcsönösen is mérlegelési körébe vonta, és helyesen alapította a tényállást a vádlottnak a testi sértés vonatkozásában tett, bűnösségére is kiterjedő, az egyéb bizonyítékok által is alátámasztott beismerő vallomásra.

Részletesen indokolta a szakértői vélemények, a tanúvallomások és a helyszínen rögzített nyomok értékelésével, hogy miért állapította meg azt, hogy a sértett koponyacsont törését, és ennek következményeként a keményburok fölötti és az agyállomány vérzését, amely miatt a sértett közvetlen életveszélyes állapota kialakult, a mellékhelység csempézett falához történő ütdés során szenvedte el. Ennek következtében a védőnek a nyilvános ülésen előadott érvelése az elsőfokú bíróság mérlegelését támadja, mely a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethet. Ennek megfelelően az ítéletábra nem látta szükségesnek az indítványozott bizonyítás, az orvosszakértő meghallgatásának fogatosítását, ezért azt elutasította.

Az elsőfokú bíróság törvényesen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, és a cselekmény minősítése is megfelel az anyagi jognak. Valamennyi bizonyítékot, kiemelten az orvos szakértő által adott véleményt értékelve, megalapozottan állapította meg a vádlott bűnösségét a Btk. 170. § (1) bekezdésébe ütköző és a (6) bekezdés I. fordulata szerint minősülő, életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérletében.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket helyesen feltárta, azokat helytállóan mérlegelte, és a bűncselekmény tárgyi súlyához, valamint az elkövető személyi körülményeihez igazodó, a törvényi rendelkezésnek megfelelő szabadságvesztés büntetést és közügyektől eltiltást szabott ki vele szemben. A büntetés tett arányos, szükséges és egyben elégséges is a büntetési célok elérésére, és összhangban áll a

büntetéskiszabási elvekkel is. Helytálló indokolását adta, hogy miért tért el a kötelezően kiszabandó középértékes büntetési tartamtól. A büntetési tételkeret alsó határa közelében megállapított büntetési tartam nem tekinthető eltúlzottan súlyosnak, ezért a másodfokú bíróság az enyhítésre irányuló védelmi fellebbezéseket nem találta alaposnak.

A nagyszámú enyhítő körülményre, különösképpen a vádlott testi sértés vonatkozásában tett beismerő vallomására, megbánó magatartására, és sértett általi megbocsátásra tekintettel azonban az ítélőtábla indokoltnak tartotta a Btk. 45. § (2) bekezdésének alkalmazását, és a kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát fogházban határozta meg.

Az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítására, a lefoglalt bűnjelekre valamint a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezések is törvényesek.

Mindezekre tekintettel az ítélőtábla a törvényszék példamutatóan indokolt ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a szükséges részben megváltoztatta, míg helytálló rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdésének alkalmazásával helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megállapítására vonatkozó rendelkezés a Be. 381. § (1) bekezdésén alapul.

Debrecen, 2013. szeptember 18.

|                     |                     |                   |
|---------------------|---------------------|-------------------|
| Dr. Elek Balázs sk. | . Gömöri Olivér sk. | . Háger Tamás sk. |
| a tanács elnöke     | előadó bíró         | bíró              |

Záradék:A Nyíregyházi Törvényszék 1.B.896/2012/13. számú ítélete a másodfokú határozat folytán a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Debrecen, 2013. szeptember 18.

Dr. Elek Balázs sk.  
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül  
tisztviselő